

VYHODNOCENÍ VOLEB DO PS PČR

1

v okrese Rokycany konané dne 28. a 29. května 2010

Listy

z Rokycan Prázdninové dvojčíslo 7-8/2010

Aktuální hesla:

***Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže
chce, všechny stroje stojí!***

***Ne prosit, ne žebrot, jen zápasit zdárně, za práva a svo-
bodou neválčí se špatně!***

(stará dělnická hesla z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 14. Jen pro vnitřní potřeby.

na zasedání OV KSČM schválil, kandidáty za naší stranickou organizaci ss. Liškovou Zdeňku, Vilda Miroslava a Zajíčka Jiřího.

V tomto pořadí je doporučil KR KSČM ke schválení. Zdůvodnil to tím, že jmenovaní kandidáti mají schopnost realizovat program naší strany k posílení její autority, mají důvěru našich voličů, a využívají v předvolební kampani všech možností k získání hlasů. Toto bylo potvrzeno i preferencemi které obdrželi od voličů. Soudružka. Zdeňka Lišková 4,7 % a soudruzi Miroslav Vild a Jiří Zajíček shodně 2,7 %

V návaznosti na harmonogram KR KSČM zpracoval okresní volební štáb vlastní plán předvolební kampaně s vědomím projevů antikomunismu ostatních stran s blížícími se volbami.

Naše vlastní kampaň byla vedena snahou ukázat přijatelný program pro většinu občanů společnosti.

VČS ZO a okresní konference KSČM započaly volební kampaň. Následovala oslava MDŽ v Rokycanech kde byla tradičně dobrá účast a i program byl využit k představení našich kandidátů a vedoucího kandidátky našeho kraje s. Karla Šidla.

Druhou větší akcí byla oslava Svátku práce a osvobození Československa. I zde byl program rovněž zaměřen na představení kandidátů krajské kandidátky Komunistické strany Čech a Moravy.

Součástí oslavy byla tzv. "Štafeta AVIA-BUS". Nákladní vozidlo uzpůsobené pro potřeby předvolební kampaně ve formě pojízdného pódia, s produkcí hudební skupiny "Duo Harmonie" manželů Fajfrlíkových.

Vystoupení kandidátů zahájil s. Šidlo, následovalo vystoupení ss. Levé Ivany, Liškové Zdeňky, Vilda Miroslava a Zajíčka Jiřího. Na podporu kandidátů dále vystoupili ss. europoslanec Miroslav Ransdorf a předseda krajské rady Ladislav Urban. Celý pořad moderovala Helena Suchá.

Další akcí bylo pokládání věnců na Demarkační čáře za účasti s. Šidla, s. Levé a s. Liškové.

Čtvrtá akce byla předvolení štafeta radiovozu organizovaná lídrem kandidátky s. Šidlem podle harmonogramu krajské rady KSČM. Prostřednictvím radiovozu v okrese Rokycany jsme realizovali relace v těch vybraných obcích, kde byl předpoklad efektivního účinku. Zároveň byly roznášeny a rozdávány předvolební materiály.

V ostatních obcích našeho okresu zabezpečil předvolební kampaň volební štáb okresního výboru KSČM. Doprovázející členové volebního štábu okresu v navštívených obcích využili již namluveného slova lídra kandidátky a rozeslali tiskové materiály vydané centrem i "Volební listy z Rokycan", vydané a zaměřené na volební kampaň. V obcích byly vylepeny volební plakáty. Mimo centrálně vydané materiály jsme v okrese Rokycany využili námi vyrobené úderné černobílé výzvy "Občané volte levici" a "Volte číslo 6 KSČM". Na začátku vjezdu do Rokycan byl umístěn billboard lídra kandidátky Ing. Karla Šidla

Účinnost této předvolební kampaně lze posoudit i s následujícího přehledu:

a) v 10. obcích zvítězila ve volbách KSČM - Březina, Kakejcov, Kladruby, Přívětice, Skořice, Trokavec, Zvíkovec, Drahoňův Újezd, Mešno a Těškov.

b) na druhém místě byla KSČM v 18 obcích Cekov, Hlohovice, Kamenec, Lhotka u Radnic, Ostrovec, Podmokly, Sír, Skomelno, Strašice, Vejvanov, Hrádek, Hradiště, Hůrky, Cheznovice, Chlum, Svojkovice, Štítov a Lhota p. Radčem

c) na třetím místě byla KSČM v 18 obcích Bezděkov, Holoubkov, Chomle, Kamenný Újezd, Kařez, Kařízek, Líšná, Mlečice, Mirošov, Mýto, Plískov, Příkosice, Sebečice, Těně, Týček, Veselá, Volduchy a Liblín.

Mimo výše jmenované obce jsme získali menší počet hlasů pro KSČM. Ve dvou obcích jsme nezískali hlas žádný. V samotném okresním městě ve 12-ti okrscích jsme získali 12,99%, tzn. že v Rokycanech se umístila KSČM až za ODS,

Ekonomické náklady OV KSČM na předvolební kampaň byly sumarizovány za účasti účetní a volebního štábu a činily celkem 20 048 Kč.

Z hodnocení vyplývá, že je potřebné více aktivizovat naši členskou základnu, nespolehat se na centrální materiály, protože některé přišly na poslední chvíli, a to i s výjimkou těch, které byly převzaty z přípravy voleb na podzim 2009. Diferencovaně v jednotlivých obcích realizovat předvolební kampaň i podle výše hodnocených výsledků našeho okresu a ekonomických možností.

Ekonomické zajištění voleb více přiblížit potřebám krajů, okresů a obcí. To znamená, že by měly být jiným způsobem přerozdělovány prostředky na zajištění voleb. Lze předpokládat že zaměření volebních materiálů bude adresnější podle dané lokality a budou tak tyto materiály lépe využitelné a lze očekávat, že si jednotlivé kraje dovedou zajistit materiály i za velmi výhodné ceny.

Karel Šmejkal, předseda OV KSČM

Síla levice je v masovosti a pracovitosti

Haló noviny 28.června 2010

Projekt dalšího rozvoje politického potenciálu členské základny a změny stranické struktury KSČM, které by lépe odpovídaly potřebám efektivní práce strany ve společnosti, a úpravy Stanov KSČM byly hlavními body programu sobotní Celostranické konference, která se konala v Nymburce. Padlo na ní i dost kritiky do vlastních řad a také návrhů, jak stranu, její programové cíle a snahy více a lépe přiblížit veřejnosti, především mladým lidem. A tím je získávat na svou stranu. Zaznělo i volání po širší a těsnější spolupráci se stranami levice, které se do parlamentu nedostaly, ale i s občanskými sdruženími či spolky.

Předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip se v úvodu zabýval nejen situací ve straně, vynechat nemohl výsledky sněmovních voleb, ani celosvětovou finanční a hospodářskou krizi a prohlubující se krizi společenskou.

Nejen VII. sjezd KSČM v roce 2008, ale i dosavadní analýzy stavu členské základny, činnosti a působení stranické struktury, ukázaly na nemalé problémy, se kterými se strana bude muset postupně vypořádat. I z průběhu jednání vyplynulo, že musíme nadále zůstat především masovou stranou. Budoucnost strany, ale i budoucnost České republiky závisí na novém přístupu v následujícím období. To jakým způsobem se postavíme k jednotlivým problémům, závisí jenom na nás.

Na závěr jednání Celostranické konference KSČM konané dne 26. června 2010 v Nymburce

bylo přijato následující u s n e s e n í :

Celostranická konference Komunistické strany Čech a Moravy po projednání:

I. Schvaluje

1. Projekt dalšího rozvoje politického potenciálu členské základny a změny stranické struktury KSČM.

2. Změny ve Stanovách KSČM

II. Bere na vědomí

Úvodní vystoupení předsedy ÚV KSČM

III. Ukládá

- Zpracovat soubor konkrétních opatření k realizaci „Projektu dalšího rozvoje politického potenciálu členské základny a změn stranické struktury KSČM“ a úprav Stanov KSČM na dané úrovni organizační struktury.

Z o d p o v í d a j í : ZO, OV, KR a ÚV KSČM -

T e r m í n : do 31.12.2010

Zhodnotit plnění souboru konkrétních opatření k realizaci „Projektu dalšího rozvoje politického potenciálu členské základny a změn stranické struktury KSČM“ při přípravě VČS, OK, KK a VIII. sjezdu KSČM.

Z o d p o v í d a j í : ZO, OV, KR a ÚV KSČM

T e r m í n : příprava VČS a OK před VIII. sjezdem KSČM

Zpracovat a projednat návrh personálního a ekonomického zajištění činnosti KSČM pro další období

Z o d p o v í d á : ÚV KSČM - T e r m í n : do 31. 12. 2010

Předat změny Stanov KSČM Ministerstvu vnitra k registraci

Zodpovídá : předseda ÚV KSČM - T e r m í n : do 60 dnů

IV. Doporučuje

Nezařazené návrhy na změny ve stanovách KSČM využít v přípravě VIII. sjezdu KSČM

Z o d p o v í d á : s. Bičík, místopředseda ÚV KSČM - T e r m í n : průběžně

Státní svátek Ruské federace - ''Den Ruska''

U příležitosti státního svátku "Dne Ruska" byli pozváni, od nově nastoupivšího generálního konsula pana Sergjeje Veniaminoviče Ščerbakova a jeho manželky paní Lidie Vasiljevny Choloď, na slavnostní recepci k tomuto výročí, předseda OV KSČM a předseda Česko-ruské společnosti s. Karel Šmejkal a s. Josef Sýkora.

Recepce se konala v Zanderově sále Císařských lázní v Karlových Varech. Zúčastnilo se jí asi 140 pozvaných hostů z krajů Plzeň, Karlovy Vary, Liberec a Ústí nad Labem. Tyto kraje spadají do působnosti obvodu Generálního konsulátu Ruské federace v Karlových Varech

Přítomno bylo též několik nám známých osobností jako

na př.: s. Masopustová Júlíe, předsedkyně Krajské rady Česko-ruské společnosti Plzeň, s. Strnad, předseda Česko-ruské společnosti Klatovy, armádní generál Miroslav Vacek a dále představitelé Krajského a Městského úřadu v Karlových Varech a další.

Na úvod a zahájení recepce přivítal všechny přítomné generální konsul Ruské federace pan Sergjej Veniaminovič Ščerbakov. Hovořil o Ruské federaci a významu státního svátku. Přítomní hosté předali Generálnímu konsulovi květiny a drobné dárky s přáním mnoha úspěchů v jeho nastávající náročné činnosti s vyjádřením blahopřání ke státnímu svátku "Dne Ruska" a všemu ruskému lidu.

Blahopřání předal předseda OV KSČM a předseda Česko-ruské společnosti s. Karel Šmejkal, s místopředsedou Česko-ruské společnosti s. Josefem Sýkorou. (JS)

Z jednání OV KSČM dne 16. června 2010

Jednání OV KSČM bylo zaměřeno především ke zhodnocení průběhu přípravy a provedení voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v rámci rokycanského okresu, plzeňského kraje i celé České republiky. Na jednání OV KSČM byla provedena kontrola zápisu z posledního jednání OV a splnění uložených úkolů.

Konkrétně byla vyhodnocena předvolební kampaň, provedení jednotlivých akcí, včetně oslavy 1. máje a výročí osvobození. Na tomto jednání byl rovněž projednán a schválen plán práce na období II. pololetí roku 2010 a jeho zaměření k přípravě podzimních komunálních voleb.

OV KSČM schvaluje:

- Hodnocení dosažených výsledků voleb do PS PČR v rokycanském okrese
- Plán práce okresních orgánů na druhé pololetí roku 2010

OV KSČM vzal na vědomí:

- Náklady na volební kampaň pro přípravu a provedení voleb do PS PČR
- Zprávu o stavu přijímání nových členů strany za období první poloviny roku 2010

OV KSČM ukládá:

- Vyhodnotit diskuzi z jednání OVKSČM ze dne 16.6.2010
- Činnost OV KSČM a ZO KSČM zaměřit hlavně na přípravu podzimních komunálních voleb do obecních zastupitelstev
- Obsah jednání OV KSČM zevšeobecnit na poradě s předsedy ZOKSČM

Hlavní úkoly na období II. pololetí roku 2010 jsou:

- a) Zajistit organizační, obsahovou a kádrovou přípravu voleb do obecních zastupitelstev
 - b) Zajistit obsahovou a kádrovou přípravu VČS ZOKSČM, pracovat na projektu stranické struktury
 - c) Zajistit pravidelnou činnost komisí OV KSČM a dále zkvalitnit práci OV KSČM
 - d) Vést ZO KSČM k pravidelné stranické činnosti, zejména v konání členských schůzí a akcí pro veřejnost
 - e) Připravit návrh "Koncepce stranických organizací a orgánů v okrese do VIII. sjezdu KSČM"
 - f) Zkvalitnit součinnost se zastupiteli zvolenými za KSČM na úrovni ZO a OVKSČM i s poslanci PS PČR
 - g) Odpovídající pozornost věnovat příspěvkové morálce členů KSČM - zejména placení příspěvků ve správné výši - dále k hospodaření ZO KSČM a OV KSČ
- Celkově je nutno „Plán práce“ považovat jako základní podklad pro práci OV, VV a jednotlivých ZO KSČM k dalšímu rozvíjení činnosti a zvláště pro přípravu podzimních komunálních voleb.

Lubomír Dufek

Turnaj v kuželkách

Okresní výbor KSČM připravil pro členy strany a další zájemce, dne 4. června 2010, turnaj amatérů v kuželkách. OV uspořádal tento turnaj ve snaze zpestřit činnost strany a do určité míry i přispět ke zlepšení vztahů mezi členy a jednotlivými ZO KSČM v rokycanském okrese.

S organizací turnaje byli seznámeni všichni předsedové ZO KSČM v Rokycanech i předsedové ZO KSČM rokycan-

ského okresu. Žel musíme konstatovat, že turnaj neměl očekávanou odezvu v ZO což ukázala hlavně účast na turnaji.⁴ Zúčastnili se 3 členové strany z Hrádku, 1 člen z Rokycan a čtyři sympatyzanti z Rokycan. V plné nahotě se ukázalo, že předsedové ZO KSČM nemají propracovaný systém předávání informací v rámci ZO a tak se tato informace k členům strany prostě nedostala.

Na druhé straně účastníci turnaje, i když předtím kuželky nikdy nehráli, byli nadšení a mluvili o tom, že takovéto akce by se mohly i v budoucnu určitě opakovat.

Pokud budeme turnaj hodnotit, tak největším úspěchem bylo, že jsme si se sympatyzanty pohovořili o právě proběhlých volbách a předali jim naše Listy z Rokycan.

OV KSČM provede hodnocení turnaje na poradě s předsedy ZO v nejbližším termínu.

Ing. Michal Vataha

Kde umírá dnes již „neexistující proletář?“

Umírá jako bezdomovec na chodnících měst,
na ulicích a pasážích,
na opuštěných nádražních zastávkách,
před branami moderních fabrik,
u běžících a nikdy neutuchajících pasů
továrních robotů.

Umírá jako chudý důchodce či opuštěná důchodkyně,
jako matka dětí, která jim nemůže nabídnout
obyčejný Sunar,
umírá v robotárnách cizích či domácích podnikatelů,
ždímajících sílu jejich mozků a rukou.

Umírá na polích, obrostlých divokým bílím,
kde se těžce pěstuje životodárná pšenice či žito,
tam umírá jako středověký otrok.

Umírá na silnicích a dálnicích jako otrok svého vozidla,
jako sebevrah ze sedmého patra
či jako nezaměstnaný pod ocelovými koly
elektrické lokomotivy.

Dnešní proletář umírá jako obyčejný živý tvor,
jako statisíkový nezaměstnaný,
jako podvedený dvounohý tvor,
jako bezzemec či jako tvor v kalhotách,
v jejichž kapsách se nenajde ani koruna na obyčejný chléb.
Umírá s nahou zadnicí
a s fľaškou laciné břečky v ruce
na lavicích před nádražím či v opuštěných brlozích,
jako beznadějný opilec v nádražní restauraci,
jako bohatě žoldem nadaný žoldák v dalekém Iráku či Afghánistánu,
jako „zachránce svobody“ v zemích na konci světa.

Dnešní proletář umírá jako jepice před našima očima
a nikdo si toho nevšímá,
(protože je svobodný a může si umírat jak a kde chce!).

Kde umírá dnešní proletář?
Umírá všude, kde kvete kapitalismus
a jeho pokrytecká svoboda a pokrytecká demokracie.
Umírá bez povšimnutí, bez soucitu jako prašivý pes.

Proletáři, dobře propagandou živeným ubohý proletáři! (Svoboda není zadarmo, tvrdí nám noví vůdcové, proto plat', proletáři!)
Hodili tě se svobodou a demokracií do žumpy,

jako smetí na smetiště,
jako nalezenci v Británii 18. století,
jako odhozenou plechovku od piva či starého smetí.

Dnešní proletáři! Probud' se a postav se opět na nohy.
Z podaného těžkého sedativa a uspávací drogy "demokracie a svobody" čeká tě těžké probuzení!
Vždyť jde o tebe, o tvého souseda či bratra,
o věčnou a nehynoucí solidaritu, o lidství a bratrství,
o kousek chleba, který ti dnes za tvou dřinu nikdo jen tak nepodá.
Jde o tebe a celou planetu Zemi, kterou obýváš
a která ti právem patří – z níž však tě boháči vystěhovali až za suchý záchod!

Proč spíš na opuštěných lavicích, v opuštěných nádražích,
v opuštěných hangárech?
Proč jen tak prodáváš za obyčejný feudální groš
svůj mozek, sílu, moc
a své sluncem posvěcené ruce a srdce?
Dali ti zdánlivou svobodu, proletáři,
bys mohl žít jako žebrák, znovu jako utlačovaný,
utiskovaný a vykořisťovaný či spáchal svobodně svou sebevraždu.

Dopřáli ti svobodu být nezaměstnaným –
a až bude třeba, oblečou tě za bohatý žold
do žoldácké uniformy a pošlou tě na konec světa
zavádět nové kaspitalistické pořádky.

Vybral sis svobodu být znova utiskován, obelháván a vykořisťován,
být nezaměstnaným, žebrákem, vandrákem, vláčeným na háku tak zvané svobody a demokracie?
Kdysi naši prasoudruzi Karel a Bedřich (dnes by zaručeně "bručeli" české či polské vězeňské cele)
rozvinuli rudý prapor s nápisem:
„Proletáři všech zemí, spojte se!“
Proč v dnešním světě se nespojíme znovu? (Cis)

Co nám přinesl restaurovaný ka- pitalismus, který přišel po r.1989?

Nejchudší domácnosti mají příjem šest tisíc

23. června 2010: Statistiky, byť často sladce upravené, aby nevyvolávaly mezi smrtelníky, kteří po r.1989 vítali Kapitalismus jako Osvoboditele, paniku, přece jenom často nelžou. Co vyplývá ze statistiky rodinných účtů za rok 2009, kterou tento týden zveřejnil Český statistický úřad (ČSÚ)?

„Celkový příjem průměrné domácnosti v ČR na jednu osobu je 142 402 korun ročně, tedy zhruba 11 867 korun měsíčně.

Deset procent nejchudších domácností se však musí spokojit s měsíčním příjmem 6020 korun. U deseti procent nejbohatších se naopak pohybuje čistý měsíční příjem na jednoho jejich člena v průměrné výši 25 797 korun.“ Přidáme-li k tomu více jak 700 tisíc nezaměstnaných, nějakých 100 tisíc bezdomovců a další statisíce sociálně slabých, dva a půlmilionů důchodců, můžeme si sami sobě „gratulovat“ i za výsledky parlamentních voleb, při nichž v drtivě zvítězila skutečná pravice, jíž jde za každou cenu jen o zisky a která by nám měla vládnout další čtyři roky. Jak to bude vypadat v době jejího vládnutí, kdy se ve vrstvách pracujících škrtá a bude škrtat, kde se jen dá, to si ještě nikdo neuvědomuje. Slon však spadl do jámy a nyní ho budou pravíkoví lovci mořit až do úmoru – a porcovat. Ten slon, to jsme my všichni, kteří jsme volili levici, nebo podlehli primitivním hrozbám z krize nebo planým slibům o „světlych zítřcích“ pod vedením svaté trojice všeobecně neblaze známé strany ODS, rovněž velmi známých z nedávné minulosti, kariéristů pod hlavičkou TOP 09 a kterýchsi kanonýrů vystupujících pod podivným sloganem Věci veřejné. Vůbec není třeba varovat před jejich sliby a skutečnými činy. Za čtyři roky bude těch chudých trojnásobně víc a z nynějších bohatých budou bohatší. Budou mezi ně patřit i všichni ti, kteří nám od května 2010 začali vládnout pod praporem panské koali-

O dnešních „bojovnících“ proti komunismu

Kdo se chce viditelně zapíchnout pevně na dnešní politickou scénu, má jedinou šanci - zapojit se do boje proti komunismu! Kdo se chce zviditelnit a dostat se do parlamentu, Senátu, do vlády či do funkcí různých tajemníků, mluvčích, do podnikatelských funkcí, prostě, kdo chce balamutit veřejnost a na tom taky vydělávat - musí se zařadit do dlouhé fronty bojovníků proti - komunismu. Je to nejjednodušší cesta ke kariéře, k „slávě“ a bohatství! Kdyby neexistoval komunismus, museli by si ho dnešní kapitalističtí avantgardisté prostě vymyslet. A ještě jedno: Kdo se chce dostat to vlády, musí slíbit mladým voličům, že nic nemá proti užívání „lehkých drog“. Samozřejmě, že tak při volbách získá minimálně třista či čtyřista tisíc nových voličů, kteří šíleně prahnou po tom, aby mohli v obyčejných trafikách, kde se prodává tabák, cigarety, noviny a jiné drobné zboží, běžně a beztravně kupovat drogy „lehké“ či méně lehké. Dnes tzv. „lehké“ zítřka“ mírně těžké a za pár let veškerá obilovina. Nezkušené mládeži, která touží po tom nic nedělat a „žít blaženě v oblacích“ (kouře marihuany aj. drog), přidá svůj hlas nejen knížatům, ale i všem čertům, kteří jim k tomu dopomohou. Zatím se to podařilo jednomu starému pánovi „knížeti“, který přetrumfнул všechny ostatní jemu podobné politiky prohlášením, že vůbec není proti „lehkým drogám“, neboť sám je užívá a pokládá je za životodárné... A proč by je nemohla užívat naše mládež, která jde zrovna k volbám?

Už dvacet let se velmi nekompromisně na všech frontách - masmediálních, digitálních, politických, ideologických, sociálních apod. „úspěšně“ bojuje proti komunismu, i když mnozí z nich ani neví, co je komunismus, co se odehrávalo v období 1948-1989 - zda to byl komunismus, socialismus či obyčejná lidská „lidově demokratická“ společnost, pokoušející se zavést jakés-takés lidské právo a spravedlnost zejména v oblasti sociální, zdravotní, školské, bytové - tedy humanistické .

Za dvacet let se vyrojilo statisíce bojovníků proti „komunismu“ (kupodivu nikdo neříká proti socialismu, neboť komunismus by měl podle socialistických futurologů nastat tak za dvěstě-třista let), řada z nich každý rok dostává řády a medaile za „účast“ v tomto boji, někteří z nich i za zločiny spáchané nejen proti „komunismu“, ale i proti obyčejným lidem, budujícím svůj rodný domek, zahrádku, chodník, ulici, zemědělské družstvo, továrnu, v níž pracovali... I ti dostávají státní vyznamenání a medaile.

Všude však za oněch posledních dvacet let vládne chaos. Nikoho nezajímá, kolik bylo těch skutečných „humanistických bojovníků proti „komunismu“, kolik bylo skutečných nemakačenků, příživníků, hospodářských sabotážníků, deklasovátorů lidské společnosti, kolik bylo těch pravých kriminálků, kteří „bojovali“ proti „komunismu. Dnes prostě neokapitalismus chce, hledá a buduje nové hrdiny, hrdiny bojovníků proti „komunistickému režimu“, proti budovatelům socialismu této země jako jsou Paunmerové, Mašínové a desítky dalších, kteří se krví zapsali v historii v boji proti obyčejným českým lidem.

Heroizují se „velcí“ falešní hrdinové, kteří se nepodíleli z různých důvodů na budování své vlasti - buď byli politicky proti, nebo lelkovali, nebo se raději příživovali... A tak dnes rostou řady nových hrdinů - bojovníků proti komunismu - jako ve starověkém Římě vyrůstali hrdinové, kteří spolu s císařem Nerem (Nero) zapálili Řím, aby se zmocnili majetku římských občanů a začali znovu krást a loupit.

V dnešní době žijí současně tři generace: 1. Budovatelé socialismu lidově demokratického státu a počátků skutečného socialismu, 2. budovatelé svého blahobytu a za 3. po roce 1990 budovatelé kapitalismu. Komu fandit? **Budovatelé socialismu** jsou podle veškeré současné nemorální morálky odsouzeni k ostouzení a k veřejnému hanobení. Žili za socialismu, budovali svůj domek atd. - fuj s nimi. Budovali obrovský moderní průmysl. Fuj s nimi. Budovali velkozemědělskou výrobu, která již konkurovala kapitalistickým sousedům (Rakousku, SNR apod.). Fuj s nimi.

Další generace, která nastoupila po tzv. „normalizaci“ a snažila se vkročit moderním způsobem do nových časů, je odsuzována za to, že za socialismu podlehla tzv. „normalizaci“. Protože prostě přistoupila na pravidla budování moderního socialismu a moderní ekonomické, kulturní i společenské normy. **Tzv. normalizace je totiž obrovským trnem v oku všem dnešním antisocialistickým politrukům a agitátorům, kteří jsou mnohem omezenější, než tzv. politrucci z doby socialismu.** Dnes, jako vítězové, se titíž vůbec nestydí veřejně deklamovat své nevzdělání, nevzdělanost a primitivitu - a současně touto negramotností bojovat proti budovatelům socialismu i proti „znormalizovaným“ občanům. Známe jednoho znormalizovaného občana ze sousedství, který honil souseda na směnu NF v sobotu, i když onen soused zrovna přišel z pooperačního zákroku v nemocnici. a který obviněn z toho, že nereprezentuje rodinu a nesází stromy (v sobotní směně NF). Onen aktivní soused byl tehdy předsedou občanského výboru a potřeboval dostat svého syna na vysokou školu, proto vyvíjel vysokou aktivitu občanskou. Kritizovaný soused odpověděl, že zrovna včera (v pátek) se vrátil z nemocnice a má operační ránu deset centimetrů dlouhou. Funkcionáři však nestačilo zdůvodnění a pohrozil, že to ohlásí kterému si orgánu, že se dotýčný nezúčastnil sázení stromků. Soused s osmiletým synem se nakonec podvolil a šli spolu sázet stromky - jeden stromek ještě podnes roste. Dotýčný funkcionář občanského výboru, jehož syn se dnes pyšní titulem socialistického inženýra, po r. 1989 začal řídit proti komunistům jako tajfun. Prý proto, že byl za socialismu šikanován.

Ne všichni „znormalizovaní“ občané se však dnes chovají stejně jako on. Dnes je jim kolem 65-70 let - a

žasnou, že se neobjevil nikdo, kdo by učinil konec hanebným útokům proti znormalizovaným, kteří za lepších⁷ podmínek, za lepšího společenského terénu a za silné modernizace v průmyslu začali zavádět nové metody v průmyslu i zemědělství.

Třetí generace – generace antikomunistická – tj. dnešní. Kdysi se říkalo „mládež Gottwaldova“, dnes by se mohlo říci „mládež zaslepeně kapitalistická“, která žije ještě blahobytně z toho, co jim zanechali jejich dědové, babičky, maminky a otcové. Těm je dnes hej, nestarají se o to, za co nakoupit moderní digitální technologii, automobily, kde seženou peníze na drogy silné i slabé, na zábavu, alkohol a drogy... To vše ještě zajišťují jejich kdysi „znormalizováni“ dědové, babičky, otcové a matky. Oné třetí generaci je dnes hej. Žádný dnešní kapitalistický politruk je nemůže obvinít z toho, že budovali socialismu, že byli znormalizováni. Ti jsou čistým kapitalistickým produktem, čistou kapitalistickou tvárnici. A jdou k volbám, a volí nejabsurdnější skupiny politiků - "srandistů". Volí knížata, (která jim slibují a nabízí volně užívat lehké drogy -marihuanu atd.), lidí, kteří ve skrytu je chtějí okrást, okrást jejich rodiče i žijící dědečky a babičky. Těm je naprosto jedno, kdo je bude okrádat. Hlavně, že jsou „svobodní“ a nikdo je nemůže nutit k poctivé práci či lidské tvorbě... (Cis)

Volby včera, dnes a zítra

Máme za sebou šokující volební výsledky do Sněmovny. Proč? Možná, to všechno proběhlo takto: Drtivá většina obyvatel asi věřila, že v pohodě vyhraje levice. Sociální demokraté se proto uložili do hlubokého spánku, tu a tam se odehrála nějaká ta drobná rvačka na Bílé Hoře či u Lipan. Ale soc. dem. si řekli, nač programově a taky ideologicky bojovat o první místo na cíli, když naši odpůrci jsou duševní chromajzlové zaručeně poraženi a do cíle ani nedoběhnou. A tak usnuli na vavřínech ponechávající své vítězství osudu. Neboť si říkali: My přece už dlouho bojujeme proti regulačním poplatkům ve zdravotnictvím – to určitě mezi občany nejspodnější i spodní kategorie zabere – jsme proti zavedení školného, proti zdražování potravin a dalších základních životních potřeb. To taky zaručeně zabere... My jsme přece bojovali a vyhráli bitvu zvanou americký radar v Brdech! To je velké vítězství, které nám přineslo vavříny i hlasy. Máme tedy taky obyvatele Podbrdsk na své straně. To snad pochopí každý a uzná, že nás musí volit. Tak nač bojovat?

Přišly volby, Blaničtí rytíři se neprobudili ze svého spánku, zatímco ostatní bojovníci (ODS, VV Johnovci a TOP 09 Kalouskovci - Schwarzenbergovci) vyhrabávali propagandistické tunely - a najednou z nich vylezli loupežníci, kteří se masivním útokem zmocnili Sněmovny takovou silou, že málem získali i ústavní většinu.

Po volbách drtivá většina občanů zůstala opařená výsledkem voleb. A podnes a ještě další čtyři roky budou chodit o berlích a budou si zoufat. Zoufat si bude i třetí (nejmladší) generace kapitalistická, neboť jim nejnovější kapitalistická vláda zdraží veškeré školné, ostatní generace budou „cálit“ či platit za všechny ústavou zaručené veřejné služby (zdravotní péče, právo na stávku, právo na zakládání odborových organizací atd.)... Holt i za lidskou blbost se musí tvrdě platit. Proto budeme my všichni ze spodní i střední vrstvy hodně platit. A nevěřme, že nás někdo bude litovat. A nevěřme, že totální vítězství pravice přinese v budoucnu totální vítězství sociální demokracie. Za čtyři roky budou české a moravské vinohrady tak vyrabované od nových pánů, že Češi a Moraváci budou rádi, když budou pít předraženou vodu z petlahví. (Cis)

Státní vyznamenání v Senátu

RNDr. Marta Bayerová senátorka a zastupitelka města Znojma, 25. 6. 2010

Na dvacáté schůzi Senátu PČR byl předložen návrh zákona o udělení státních vyznamenání. Záležitost jistě prestižní, která je pro vyznamenané občany významným životním úspěchem.

Současně již po několikáté byl senátorům předložen návrh zákona senátora Jiřího Lišky a dalších o účastnících protikomunistického odboje a účastnících odporu proti komunismu, změně zákona o válečných veteránech a o změně zákona o správních poplatcích, tzv. „Zákon o protikomunistickém odboji“.

Právě na tento návrh zákona jsem se odvolávala ve svém vystoupení. V tomto zákoně se v textu sedmého odstavce čtvrtého paragrafu mimo jiné uvádí, že za účastníka protikomunistického odboje nelze považovat toho, kdo se dopustil, a nyní cituji: „zvlášť zavrženíhodného jednání směřujícího k popření individuálních lidských práv a tomuto jednání se v rámci akcí směřovaných proti komunistickému režimu v Československu bylo možné vyhnout.“, konec citace.

Jen těžko si dovedu představit čin směřující k popření individuálních základních lidských práv, kterému se bylo možno vyhnout, jenž by byl brutálnější než čin Ctirada Mašína. Ten již omámenému a tedy bezbrannému strážmistru SNB Jaroslavu Honzátkovi podřezal hrdlo.

Autoři návrhu zákona o protikomunistickém odboji sami zdůrazňují, že je takovéto jednání zavrženíhodné. Nelze přece ve jménu práva na svobodu jednoho popřít právo na život druhého.

Proto jsem hlasovala zásadně proti návrhu Senátu v případě bratrů Mašínových a Milana Paumera, jejichž činy byly zavrženíhodné.

Dle výše citovaného návrhu zákona o protikomunistickém odboji by aktivní účastníci měli získat dle míry svého boje s komunismem postavení válečných veteránů. Podobný návrh schválil Senát již předloni v březnu, ale bývalá poslanecká sněmovna ho neprojednala.

Od dřívějšího návrhu se novela liší tím, že osvědčení má vydávat ministerstvo obrany na základě souhlasného⁸ stanoviska Ústavu pro studium totalitních režimů.

Novelu přijalo 21 z 37 přítomných senátorů, kromě zástupců pravice pro něj hlasovali i čtyři senátoři ČSSD.

Malé srovnání

Petr Wagner, 11.5.2010

Je zvláštní jak zacházíme s vlastní historií. Jak máme problém jí prostě vidět tak jak byla bez zbytečných adjektiv a "vysvětlování". Jen se podívejme třeba do Vídně. Náš soused nemá problém mít ve středu města velkolepý památník osvobození Vídně Rudou armádou. Obrovská zakomponovaná socha rudoarmejce má pozlacenou přilbu a štít. Na něm srp, kladivo a pěticípou hvězdu - ne symbol pentagramu, ale znak Sovětského svazu. Součástí je i Stalinův rozkaz k osvobození Vídně.

Po vyhlášení neutrality v roce 1955 odešla cizí vojska a Rakušané o tomto dni mluví jako o konci okupace - vojsky Rudé armády, Spojených států amerických, Velké Británie a Francie. Komentovat vojenskou přehlídku na Rudém náměstí nebudu. Cítil bych se asi stejně jako bych znásilněně říkal, že je nesmysl aby byla smutná. Moje kompetence a osobní prožitek by byl asi na stejné úrovni. Sovětský svaz vyhrál druhou světovou válku. Nikoliv náhodou, ale prostě proto, že byl schopen shromáždit větší síly a prostředky než Hitler i s celou obsazenou Evropou. *Náhodou lze snad vyhrát bitvu, ne válku.* Netuším proč s tímto prostým faktem mají někteří problém a cítí potřebu ho nějak oslabit, či komentovat. Ostatně se zdá, že to je jen a pouze český obyčej.

Jinde v Evropě s tím problém nemají.

Čest vítězství ve Velké vlastenecké válce přísluší VÝZNAMNÉ MEZNÍKY VÍTĚZSTVÍ

HLAVNÍ VÝSLEDKY A POUČENÍ Z VÁLKY
PARTYZÁNSKÉ HNUTÍ 1941 - 1945

BITVA POD MOSKVOU	05.12.1941 - 31.01.1942
BITVA O KAVKAZ	25.07.1942 - 09.10.1943
KURSKÁ BITVA	05.07.1943 - 23.08.1943
BITVA O DNĚPR	03.08.1943 - 23.12.1943
OPERACE „BAGRATION“	23.06.1944 - 29.08.1944
DOBYTÍ BERLÍNA	polovina dubna 1945 - 09.05.1945

Hlavní význam Velké vlastenecké války spočívá v tom, že sovětský lid dokázal překonat nejtěžší zkoušky, v krvavém boji s fašismem si dokázal zachovat národní suverenitu a zlikvidovat základní síly hitlerovského Německa a jeho spojenců.

Na sovětsko-německé frontě bylo zničeno, nebo padlo do zajetí 607 divizí fašistického Německa, což znamená ztrátu 10 miliónů lidí (74,6% celkových ozbrojených sil Německa), a 75% všech zbraní a vojenské techniky.

Vítězství Sovětského svazu ve Velké vlastenecké válce urychlilo proces rozpadu světového koloniálního systému a přispělo ke vzniku národně-osvobozenického hnutí.

Krach fašismu vyvolal vzrůst demokratického hnutí v Evropě a zásadně změnil vnitropolitické uspořádání většiny států východní Evropy a jihovýchodní Asie.

Obecným jevem, který potvrdil celý průběh války, se stala rostoucí role ekonomiky a její vliv na průběh a výsledek války, včetně schopnosti států plně a rychle mobilizovat všechny své síly. Vypuknutí války bylo umožněno roztříštěností a nejednotností mírových a pokrokových sil. Tento úkol v současných podmínkách náléhavě vyžaduje koordinaci úsilí všech mírotvorných sil proti novým hrozbám lidstva, konkrétně proti mezinárodnímu terorismu, narkomafii a dalším.

HISTORICKÁ DATA

DRUHÁ SVĚTOVÁ VÁLKA

01.09.1939 - 02.09.1945

VELKÁ VLASTENECKÁ VÁLKA

22.06.1941 - 09.05.1945

● úloze komunistických stran po r. 1968

V srpnu 1968 došlo k velmi závažné historické události - ke vstupu vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Mluvílo se o tom po celé Evropě, tu a tam i v ostatním světě. Podnes se o tom hlasitě a slepě mluví také v Česku. V témže roce vraždili masově vesele od r.1964 američtí vojáci ve Vietnamu Vietnamce na severu i jihu země. Mluvil o tom celý svět, dnes se o tom nikdo nezmiňuje ani slovem.

Vstup vojsk Varšavské smlouvy, jakkoli nepřijemný pro mnohé obyvatele ČSR i pro celý Západ, však měl dalekosáhlé následky mezi komunistickými stranami ve světě a zejména v Evropě, které v onom politicko-vojenském chaosu podlehly masivnímu rozkladu. Vstup vojsk Varšavské smlouvy měl posílit jejich pozice v západoevropských „svobodných a demokratických zemích“, ale místo toho se stal právě opak. Většina komunistických stran se postavila na stranu kapitalistických vlád a odsoudila obsazení ČSR vojsky Varšavské smlouvy. Tato kritika postoje socialistických zemí v souvislosti s krizí v Československu v roce 1968 způsobila postupný zánik komunistických stran - zejména nejednoznačnější komunistické strany Francie a Itálie, které se postavily do čela boje proti účastníkům Varšavské smlouvy. Prostě lid západoevropských zemí neunesl buržoasní postoj, který zaujaly tyto komunistické strany vůči SSSR a dalším socialistickým zemím. Podniky převážně komunističtí renegáti z Francie a Itálie, které KS Francie, Itálie atd. odsoudily tzv. vpád vojsk Varšavské smlouvy do ČSSR a udusily tak demokratický proces v Československu, který ostatně mířil jednoznačně k návratu ke kapitalismu. Ve skutečnosti se však KS Francie, Itálie a některé další komunistické strany, uvařily ve vlastní šťávě, a když pokračovaly v této své cestě, nakonec postupně dohasínaly až úplně zhasly. Některé KS, jako např. Komunistická strana Hellady, Portugalska, Španělska a další, které nesouhlasily s útoky KS Francie a Itálie na SSSR, oprávněně vytýkaly jim, že se daly do služeb domácí i zglobalizované buržoasie a kapitalismu – jako těsně před první světovou válkou většina evropských sociálně demokratických stran, které se přidaly na stranu svých vlád a výdatně přispěly k tehdejšímu světovému masakru.

Kde je dnes KS Francie i Itálie? Obě tyto komunistické strany byly příkladem revolučnosti západní Evropy od r. 1945. Dnes se o KS Francie či Itálie mluví jednou za uherský rok.

Prostě rok 1968 a kritika SSSR přinesla „smrt“ dvěma neaktivnějším komunistickým stranám Evropy za posledních 100 let.

O rozklad komunistického hnutí v Evropě šlo vždy evropské i světové buržoasii. Po srpnu 1968 se jim to podařilo dokonale. A krize v komunistických stranách západní Evropy v důsledku negativního postoje k tehdejšímu SSSR a jeho spojencům trvá podnes. Tehdejší západoevropské komunistické strany se plně ztotožnily se svými vládami. Bohužel, lidé přestali důvěřovat nejen vládám, ale i komunistickým stranám.

Tento marasmus trvá podnes. (Cis)

Setkání s poslancem Evropského parlamentu Ing. Jaromírem Kohlíčkem

Dne 10. června 2010 zavítal na dobu jednoho dne do Rokycan, poslanec Evropského parlamentu Ing. Jaromír Kohlíček. Po přivítání v budově OV KSČM, v krátké besedě s předsedou s. Šmejkalem a některými dalšími členy výkonného výboru, byl seznámen s programem, který jsme mu připravili.

S. Kohlíček, po prohlídce města, zavítal do budovy starého gymnázia - Střední odborné školy. Zde jej přivítala zástupkyně ředitelky školy paní Ing. Mužíková. Krátce jej informovala o problémech školy, provedla jej po budově a nakonec představila žákům odborné třídy. Podle plánu měla být s žáky uskutečněna beseda v délce cca 1-1,5 hod. Kontakt a zájem o europoslance s. Kohlíčka byl však tak velký, že se tato protáhla na více než 2,5 hodiny a pak musela být „z moci úřední“ ukončena. Diskutovalo se o všem možném. Málo o problémech výuky, o to více se žákyně a žáci zajímali o události ve světě a celkově i o činnost v EP.

Soudruh Kohlíček na jeden z prvních dotazů ubezpečil přítomné, že zde vystupuje v zastoupení KSČM jako europoslanec. V některých částech byla beseda vedena i v jazyce francouzském, německém, anglickém a došlo i na ruštinu. Beseda měla v kolektivu žákyň i žáků velký úspěch a celkově prospěla k prezentaci Komunistické strany Čech a Moravy na škole.

Po besedě jsme se s. Kohlíčkem navštívili vojenské muzeum „Na demarkační čáře“.

S. Kohlíček byl příjemně překvapen celkovou expozicí, jejím rozsahem a upraveností.

Zvláště vedoucí pan Franta Koch, svým zasvěceným výkladem, potvrdil úroveň této vojenské expozice. V prostorách muzea jsme strávili více jak dvě hodiny

Poté následovala beseda s občany v restauraci sokolovny v Rokycanech. Účast nebyla dle předpokladů, ale přesto s. Kohlíček dlouho hovořil o problematice práce v EP a zodpovídal na položené dotazy. Přítomen

byl rovněž i český emigrant, který již dlouhá léta žije ve Švýcarsku. I on se zapojil do diskuze a připoměl¹⁰ zkušenosti ze Švýcar, kde nejsou zrovna spokojeni s EU a převládá odmítavý názor ke vstupu do ní. Stejně stanovisko doporučil i nám. Po tomto jsme se se soudruhem Kohlíčkem rozloučili a slíbili jsme si další kontakty.

L. Dufek

BESEDA

s Ing. Jozefem Štofánem a jeho ženou PaedDr. Annou Štofánovou o Kubě

o způsobu života na Kubě, spojená s promítáním množství diapozitivů. K dispozici byly i různé předměty přivezené z Kubu a dokumentující tamější život.

Beseda byla organizovaná Společností česko-kubánského přátelství. Zasedací místnost byla zaplněna do posledního místečka, výklad Jožky Štofana byl sledován s velkým zájmem.

Místy jej doplňovala i jeho manželka, která se projevila jako detailistka a ráda „dokreslila“ výklad svého muže. Celkový čas besedy přesáhl dvě hodiny a sedělo by se i déle. Přítomní se živě zajímali o problematiku života kubánských obyvatel. Odpovědi byly na úrovni a hlavně dokresleny obrazově, což velmi prospělo k celkovému pohledu na kubánskou problematiku.

Závěrem je nutno si jen přát, aby takovýchto akcí bylo více a hlavně spojeny s odpovídajícím zájmem.

L. Dufek

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, mail: listy.rokycany@kscm.cz, internet: www.kscm.plzen.cz, celostátní: www.kscm.cz, internetová adresa Haló novin: www.halonoviny.cz, Haló rádio: www.radiohalo.cz
Jen pro vnitřní potřeby. Objednávky „Listů“ lze objednat osobně, e-mailem, písemně nebo telefonicky v redakci.